

1. ČÁST – HISTORICKÝ VÝVOJ UMĚLECKÉHO KOVÁŘSTVÍ A ZÁMEČNICTVÍ

Úvod	9
Antický svět a železo starověku	11
Řecký bůh <i>Hefaistos</i> a kovářská tradice. První stopy zpracování železa. Kréta, Sýrie, Mezopotámie, Turecko. Halštatská kultura a první kovářské výrobky. Rozvoj laténského kovářství. Keltové.	
Od prvních Slovanů po románský sloh	15
Kovářství v rané slovanské kultuře. Řemeslná výroba v období raného feudalismu. Význam specializace pro rozvoj kovářství. Klášterní dílny, dvořští kováři, svobodní řemeslníci. Románský sloh v kovářském umění. Francie, Anglie, Německo a české země. Zakládání měst a řemesla.	
Gotický středověk	27
Rozvoj měst a nový životní sloh. Cechovní zřízení v kovářských řemeslech. Kovářské umění gotického slohu. Itálie, Španělsko, Francie. Vyspělá ūroveně středoevropského kovářství. Německé, rakouské a české země.	
Renesance	47
Obchod, akumulace kapitálu, reprezentační umění nového slohu. Brzdičtí řítoči cestou. Předvýroba – předpoklad rozkvětu uměleckého kovářství. Kulatá tyč – základní prvek renesanční míše. Kovářské umění 16. století v českých a německých zemích. Jiří Schmidhammer a první známí kovářští mistři. Španělsko, Itálie, Francie.	
Baroko	82
Francie za Ludvíka XIII. a Ludvíka XIV. Francouzští dekoratéři a architekti jako tvářci návrhů kovářských prací nového slohu. Barokní kánon v dilech uměleckého kovářství. Versailles a další zámky. M. Häsler, J. Berain a J. Tijou. Barokní míše v německých, rakouských a českých zemích – druhá polovina 17. století.	
Rozpad velké formy a rokokó	103
Rokoko ve Francii. Od R. de Cotta k J. Lamourovi. Nancy a Place Stanislav. F. Guevilliés a mnišovské kovářství. Umělecké kovářství a zámečnictví v Rakousku a Čechách ve druhé polovině 18. století.	
Klasicismus a první krize řemesla	123
Klasická forma jako dozivající sloh uměleckého kovářství. J. Forty a francouzský sloh Ludvíka XVI. Klasicismus a empirijské výroby v středoevropských zemích. Litina proti uměleckému kovářství.	
Eklekticismus 19. století	127
Krise řemeslné výroby. Světové výstavy jako podnět k udržení tradice řemeslné práce.	
Secese – nový sloh 20. století	131
Nové perspektivy uměleckého řemesla. A. Gaudí, V. Horta, A. Mucha. Nové dílny uměleckého kovářství v Čechách:	
Od první světové války do současnosti	137
Hnutí moderních architektů a odkonc od řemeslné práce uměleckého kovářství. Německé kovářství mezi-válečné éry. J. Voňka – tradice a nové proudy. F. Kühn a G. Laufer. Nová změna v evropské poválečné tvorbě. Čeští pováleční tvářci.	
2. ČÁST – TECHNOLOGIE UMĚLECKÉHO KOVÁŘSTVÍ A ZÁMEČNICTVÍ	
Kovářské nářadí a stroje	189
Základní způsoby tvarování kujného železa	194
Ohřívání	194
Prodlužování	195

Zakulacování	195
Osazování	196
Pěchování	197
Ohýbání	198
Probíjení	198
Přesekávání	199
Provlékání	200
Zkrucování - torzirování	201
Šišky	201
Voluty - spirály	204
Skrúzování	204
Překládání	205
Štěpení	205
Třmeny	206
Tepání	207
Tepelné zpracování kovů	208
Spojování kovářského materiálu	209
Nýtování	209
Objímky a spony	211
Sváření v ohni	211
Sváření autogenem	212
Sváření elektrickým obloukem	213
Zdobení kovářského materiálu	215
Cizelování	215
Leptání	216
Zlaceni	216
Nielování	217
Rýhování	217
Kování květin a listů	218
Povrchová úprava kovaných výrobků	221
Výrobky ze železa	221
Cinování železných výrobků	222
Výrobky z neželezných kovů	223
Restaurování historických uměleckokovářských výrobků	225
Doslov	226

3. ČÁST - UKÁZKY MODERNÍ KOVÁŘSKÉ PRÁCE